

re. 32. 2452/22

/03. 2)

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и ХерцеговинеBOSNA I HERCEGOVINA
POSREDOVANJE ŽALBI
MostarБрој: С1 3 У 044520 22 У
Сарајево, 28.2.2024. године

04.03. '24

VS-03 B-1 254 22

Суд Босне и Херцеговине у Сарајеву, у вијећу за управне спорове састављеном од судија Давора Жилића, као предсједника вијећа, Љиљане Лаловић и Жељке Крмек, као чланова вијећа, уз судјеловање Енисе Имамовић као записничара, у управном спору тужиоца „ПРО ВИА“ д.о.о. Бијељина, којег заступају пуномоћници Миодраг Стојановић, Зоран Перић и Бојан Стојановић, адвокати из Бијељине, против рјешења број: ЈН2-03-07-1-2452-10/22 од 7.10.2022. године, туженог Канцеларије за разматрање жалби БиХ, Филијала Мостар, у управној ствари јавних набавки, на нејавној сједници одржаној дана 28.2.2024. године, донио је слjedeћу:

ПРЕСУДУ

Тужба се уважава, оспорено рјешење број: ЈН2-03-07-1-2452-10/22 од 7.10.2022. године се поништава и предмет враћа туженом на поновни поступак.

Обавезује се тужени да тужиоцу надокнади трошкове управног спора у износу од 977,50 КМ у року од 15 дана од дана достављања пресуде.

Образложење

Оспореним рјешењем туженог Канцеларије за разматрање жалби БиХ, Филијала Мостар, број: ЈН2-03-07-1-2452-10/22 од 7.10.2022. године одбијена је као неоснована тужиочева жалба изјављена против одлуке о избору најповољнијег понуђача, број: 03-01-316-19/22 од 22.6.2022. године, уговорног органа ЈКП Саобраћај и комуникације Тузла д.о.о. Тузла, у поступку јавне набавке опреме за регулисање сигурности и сигнализације саобраћаја и одбијен је захтјев за поврат наканде уплаћене на име покретања жалбеног поступка.

Тужилац је благовремено поднио тужбу за покретање управног спора у којој наводи да тужени приликом доношења оспореног рјешења није цијенио цјелокупно чињенично стање, те је своју одлуку

темељио на површно и паушално утврђеним чињеницама. Наводи досадашњи ток поступка, истиче да је жалбом прије свега указивао на пропуст да се доставе све информације, као и комплетна документација у смислу члана 18. Упутства за припрему модела тендерске документације и понуда, како би тужилац, као странка у поступку, на квалитетан и потпун начин дао одговор, да је у жалби указивао да му није достављен прилог образложења за потврду број: 58Т-06-22/04.08.2022, издату од Центра за испитивање и европско сертификарање, те цитира члан 18. Упутства и наводи да уговорни орган није приложио захтјев за појашњењем и одговор на захтјев уз записник, а о чему је морао имати сазнања како би припремио квалитетан одговор. Сматра да су ови документи неопходни, јер је немогуће да постоји потврда да сертификат број: 1871-ЦПР-0204 покрива све поменуте знакове. Истовремено указује да је спорио усаглашеност достављеног сертификата са стандардом БАС ЕН 12899-1 у погледу ретрорефлексије, као и усаглашеност за типизирани саобраћајне знакове са наведеним стандардом, а тиче се ставки 1.3., 1.4. и 1.5 и с тим у вези указује да је након достављеног појашњења понуђача „Тиминг“ д.о.о. и даље остало спорно питање за ставке из Анекса 2, да је достављени сертификат усаглашен с наведеним стандардом, те да ово није подобан доказ за утврђење својства ретрорефлексије, а што је захтјевано тендерском документацијом. Сматра да достављеним сертификатом није доказана усаглашеност за знакове 600x300 мм, 600x400 мм и 300x800 мм, јер такви знакови не припадају истој породици производа, с обзиром да им димензије нису у истом омјеру. Према наводима тужбе, погрешни су наводи из записника о поновном прегледу и оцјени понуда да се може сматрати валидном потврда издата од Центра за испитивање и европско сертификарање, којом се потврђује да сертификат број: 1871-ЦПР-0204 покрива све поменуте знакове, јер је њихова површина мања или једнака онима које су наведене у прилогу, што је супротно законима физике. Истиче да се туженом образио са захтјевом за доставу потпуног изјашњења уговорног органа дана 19.9.2022. године, али му појашњење није достављено. Коначно је предложио да се тужба уважи, оспорено рјешење поништи и предмет врати туженом на поновни поступак, те да се тужени обавезе на накнаду трошкова управног спора.

У одговору на тужбу тужени је предложио да се тужба одбије као неоснована, остајући код разлога оспореног акта. Заинтересована странка „Тиминг“ д.о.о. је у одговору на тужбу навео да остаје код изјашњења на жалбу.

Суд је испитао правилност и законитост оспореног рјешења у границама члана 35. Закона о управним споровима БиХ („Службени гласник БиХ“ број: 19/02 до 74/10), па је одлучио као у диспозитиву ове пресуде из сљедећих разлога.

Из стања списка и образложења оспореног рјешења произлази, да је уговорни орган ЈКП Саобраћај и комуникације Тузла д.о.о. Тузла покренуо поступак јавне набавке опреме за регулисање сигурности и сигнализације саобраћаја, за који је обавјештење о јавној набавци број: 03-01-316-33/22 од 25.4.2022. године објављено на порталу јавних набавки, те је након окончаног поступка дана 22.6.2022. године донио одлуку о избору најповољнијег понуђача, број: 03-01-316-19/22. Тужилац је против наведене одлуке изјавио жалбу коју је тужени оспореним рјешењем одбио као неосновану из ралога, како то произлази из образложења оспореног рјешења, јер је закључио да је уговорни орган провео поступак јавне набавке у складу са Законом о јавним набавкама

Оспорено рјешење туженог није правилно.

Поступак јавне набавке је формалан поступак, али формалитет није успостављен да би био сам себи сврха, него да би обезбиједио једнак третман и недискриминацију свих понуђача. Ова основна начела морају бити водила при свакој радњи коју учини уговорни орган, а на страни потенцијалних понуђача је обавеза да у цијелости поштују постављене увјете, који су објављени у јавном позиву. Стога је овај закон мјеродаван и у питању утврђивања правог стања ствари, изјашњавања о свим чињеницама и околностима, оцјене доказа, права на правна средства и судску заштиту.

Основано тужилац указује да му је онемогућено да се на адекватан начин изјасни о наводима супротне стране, а чиме су почињене повреде правила поступка. Наиме, одредбом члана 94. став 1. ЗЈН прописано је да су странке у поступку правне заштите: жалилац, уговорни орган и одабрани понуђач, а својство странке могу имати и други привредни субјекти, који имају правни интерес у предметном поступку јавне набавке. Ставом 3. истог члана прописано је да свака странка има право изјаснити се о захтјевима и наводима друге стране и предложити доказе. УРЖ свакој странци у поступку доставља поднеске које заприми у предмету, о којима се расправља о главној ствари или предлажу нове чињенице и докази. Неспорно је да је тужилац странка у поступку, те му је пропуштањем да се достави комплетно изјашњења уговорног органа на жалбу онемогућено да се се изјасни о наводима уговорног органа, те да предложи доказе. Одредбом члана 99. став 1. ЗЈН прописано је да се жалба изјављује уговорном органу у писаној форми директно, електронским путем, ако је електронско средство дефинисано као начин комуникације у тендерској документацији, или препорученом поштанском пошиљком. Ставом 2. истог члана прописано је да се жалба подноси у довољном броју примјерака, а који не може бити мањи од три, како би могла бити уручена квалифицираном кандидату или изабраном понуђачу, као и другим странкама у поступку. У конкретном случају неспорно је да је тужени био дужан потпуно изјашњење уговорног органа

доставити тужиоцу, с обзиром да је тужилац изјавио жалбу на коју је уговорни орган доставио своје изјашњење, али јетужиоцу, тада жалиоцу достављен само дио изјашњења, након чега се тужилац дана 19.9.2022. године обратио туженом захтјевом за доставу комплетног изјашњења.

Остале тужбене приговоре ово вијеће није посебно образлагало из разлога што су ирелевантни код утврђења да уговорни орган није поступио у складу са цитираним законским одредбама, односно пропустио је тужиоцу доставити комплетно изјашњење уговорног органа. Странке у сваком поступку морају имати равноправан третман, што подразумева и достављање свих и потпуних информација које се односе на предмет поступка. Стога, налазећи да су приговори тужбе основани, да се оспорено рјешење заснива на повреди правила поступка, овај суд је примјеном одредбе члана 37. став 2. у вези са чланом 34. став 2. Закона о управним споровима БиХ, донио одлуку као у диспозитиву.

У поновном поступку тужени орган ће имати у виду истакнуте приговоре суда и отклонити уочене недостатке, правилно и потпуно утврдити чињенично стање, након чега ће, након правилне примијене материјалних прописа, донијети правилну и закониту одлуку.

Одлуку о трошковима поступка Суд је донио примјеном члана 61. Закона о управним споровима БиХ, с обзиром да су трошкови изазвани поступањем тужене, те је трошкове досудио примјеном Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката Републике Српске („Службени гласник РС”, број: 68/05). Досуђени трошкови у износу од 877,50 КМ се односе на састав тужбе у износу од 600,00 КМ, трошкове паушала у износу од 150,00 КМ и накнаде на име ПДВ-а од 17%, у износу од 127,50 КМ. Накнада за таксу на тужбу у износу од 100,00 КМ одређена је у складу са чланом 6. у вези са чланом 22. Тарифа број 3. тачка 1. Закона о судским таксама у поступку пред Судом БиХ („Службени гласник БиХ”, број: 39/03).

ЗАПИСНИЧАР
Ениса Имамовић

